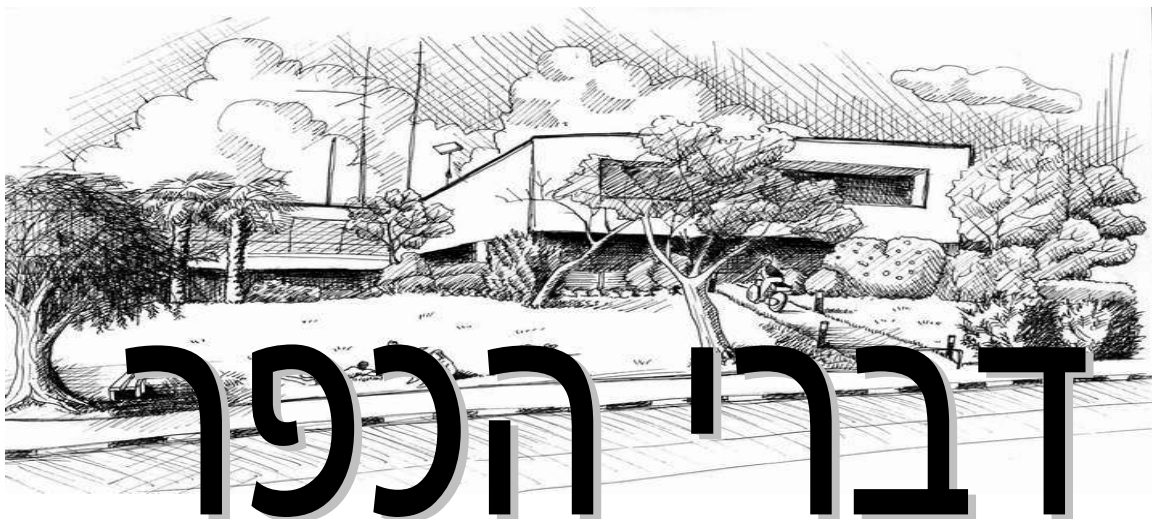

ט"ו באב

מילים: רחל שפירא

אהבה אחת קטנה

יונה אמיצה אחת אינה יכולה לרפא את השנאה
נשיקה מתוקה אחת אינה יכולה לעקור את הקנאה
חיוך מפויס אחד אינו יכול לייבש את מעיין הדמעה
אבל אהבה אחת קטנה יכולה לעשות נפלאות

אבל אהבה אחת קטנה יכולה לעשות נפלאות
היא יכולה לברוא את האהבות הבאות.

סנונית מהירה אחת אינה יכולה להקדים את הבלבוב
ופרוטת נדבה אחת אינה יכולה לנחם את העלוב
נביא חולמני אחד - האם יוכל לנפץ ולהרוס את הכלוב?
אבל אהבה אחת קטנה יכולה לעשות נפלאות.

אבל אהבה אחת קטנה...

זרימה של נהר אחד אינה יכולה להשביע את הים
להבה אדומה אחת אינה יכולה לחמם את העולם
כוכב יפהפה אחד אינו יכול לחייך ולהאיר לכולם
אבל אהבה אחת קטנה יכולה לעשות נפלאות.

אבל אהבה אחת קטנה...

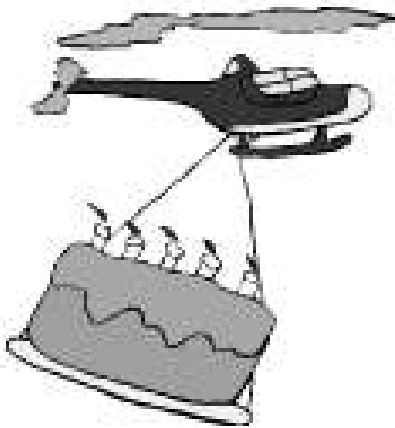
גיליון מס' 2061 * י"ט באב תשס"ז * 3 באוגוסט 2007

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

5/8	ציונה מזרחי הופ ינטיס	10/8	קרול שרק נחמן כ"ץ – 60 שחק מלינה שני הוניג (נכדה לוי) נועם אבידור (נכדה)
6/8	דייב דבולט יוחאי וולפין מלי עמית	11/8	שילה בן-יהודה – 80 מיכל המרשלג
7/8	חפציבה סננס (נכדה גליק)		
8/8	מאור פרידמן (נכד גוטר) נדב אדלשטיין אודליה פרחי (נכדה וטרמן) אורי אורן (בן ריינס) עומרי אורן (בן ריינס)		
9/8	ענבל פרלסון נויה יודאיקן		

ימי נישואין

5/8	ליאורה ורוני וינשטיין נואית ועופר גלזר
6/8	מירב וגיד איתם רוני ואלישע וולפין שרית וגילי קולינס
10/8	בטי ויצחק עדר רפי ואילנה פרנק – 25
11/8	צביה וקרייג בראודי ורדה וינון ברור

נזכור

כג	באב תשל"א	13.8.71	מר היימן אנגלסברג
כד	באב תשנ"ה	20.8.95	מר מקס טנן
כט	באב תשמ"ד	27.8.84	סטיב בן-יוסף

פרורים ירוקים ומטוגנים

בזמן כתיבת שורות אלו, הילדים עסוקים במחנן. הנושא השנה הוא על כיבוש אמריקה ע"י האנגלים. הם בטח שותים הרבה תה ואוכלים סקונס.

אנו מאחלים לגבי טנא הצלחה בתפקיד החדש.

או-טו-טו מתחילה עונת הנדידה ואצלנו כבר התחיל – מלא בני משק מבקרים בימים אלה. אז לכולם – ברוכים הבאים ולאלה שטסו לחו"ל – טיסה נעימה.

לפני מספר ימים נמצאה חסידה מגרמניה שהתנגשה בעמוד חשמל ו...

בעוד מספר ימים תתחיל עוד עונה של הפריימס ושוב השדים ממנצ'סטר יקחו עוד אליפות.

להרולד – תודה על הכל ובהצלחה בעבודה החדשה.

זהו להפעם. שיהיה סופ"ש ירוק וקריר.

איציק בן דור

במזל - טוב

בת נולדה

ליעלי ודרור זיו

אחות לניר, נעה וגיל

נכדה לג'וני ושולמית

רוב נחת לכל המשפחה הענפה

***על אהבה**

אינסוף שירים נכתבו ויכתבו אודות האהבה: "ככה זה כשיש שניים", "אין אהבות שמחות", "הכל בגלל האהבה", "מה זאת אהבה?"

תמיהה ושאלתא לצידה

לפני כשבוע יום שני
לאור יום באמצע היום, שמענו רעשים לא רגילים מאיזור מכלאת הפרות.
כשיצאנו למרפסת להפתעתנו ראינו שני אנשים מעמיסים עגל לתא המטען של
מכונית פרטית. מיד התקשרנו
לנורמן שתוך מספר דקות הגיע למקום.
"בסדר הוא מודיע לנו, זה מחמוד מהפרדס שקנה ומעמיס את העגל"
אנו שואלים איך יתכן שקונה לוקח את הסחורה מבלי
נוכחות של אחראי הענף, רכז בטחון או מנהל הקהילה?

רימונד ושוש סולומון
שבמקרה הינו בבית

אין דבר כזה ארוחות חיים

(על הבריכה- הגל השלישי)

לאחר שחדר האוכל סיים את תפקידו כמרכז ולב של חיי הקהילה, נותרה
הבריכה לבדה כמוסד מרכזי בחיי הקהילה הזאת, בעיקר בקיץ הרוחח (שרק
עוד ילך ויתחמם משנה לשנה בהתאם למצב התחממות כדור הארץ). מהבחינה
הזאת הבריכה היא נקודה רטובה וצוננת כמעט בלעדית שמקררת לנו את
הראש בקיץ.

ובאשר לביקורת שהתפרסמה כאן לאחרונה. תיראו, אין לי שום בעיה עם
ביקורת, בעיקר
אם היא נעשית בתום לב ובאופן ענייני ולגופם של דברים ולא לגופם של אנשים.
ואני מסכים מאוד עם תמר שיש ללבן את הדברים במערכות המתאימות ולא,
כמו שמאוד מקובל היום, באמצעי התקשורת (ולעצם העניין "דברי" הוא אמצעי
תקשורת לכל דבר ועניין). אך אני סבור שאם הדברים שנכתבו ב"דברי" היו
אמורים למשוך תשומת לב לבעיה אישית, הרי שהם הרחיקו הרבה מעבר לכך
והפכו בעצם להשתלחות לא מבוקרת. גם לי, כמי שידוע כבעל מערכת עיכול
איתנה, היה קשה למדי לקרוא את הדברים שערבבו בין מתיחת ביקורת על
מישהו שעושה את עבודתו במסירות (למרות שהוא מקבל תמורה, ממש כמו
שכולנו מקבלים תמורה היום) למידע על חיי המין של החתולים (מידע מפוקפק
שהתקבל מסבתא שאיננה הד"ר רות וסטהיימר).

אחד הדברים שממשיכים להפתיע אותי תמיד אצל בני המין האנושי, זאת
היכולת האינסופית לרצות לאכול את העוגה ולהשאיר אותה שלמה. או בעין
אחת לרצות שינוי ובעין האחרת לבכות על המחירים שצריכים לשלם בגינו. אני
לא כל כך רוצה להיכנס עכשיו לשאלה אם השינוי היטיב עם החברה בכפר

הנשיא או לא, אך נדמה לי שמרגע שהחל, עלינו להכיר בעובדה שחוקי המשחק השתנו ולא לבכות כל הזמן כמו סגן נשיא ארה"ב לשעבר ספיירו אגניו על כך "שהממזרים שינו את חוקי המשחק ואף אחד לא סיפר לי".

נדמה לי גם שכאשר שתיקתו של מנהל הקהילה, כשמערכות שהוא מופקד עליהן מבוקרות באופן בוטה כל כך, מתמשכת יותר מדי, היא מתפרשת בסופו של דבר כהזדהות עם המבקרים ולא עם המבוקרים, דבר שיוצר מצב מאוד לא ראוי מבחינה ציבורית. ובכל מקרה לשם ההיגיינה הציבורית כדאי באמת שכל הסיפור ירד מדפי "דברי הכפר" אל המוסדות המטפלים בכך. מה לעשות שהיום, לפעמים, כאשר מוציאים דברים לאור השמש, עושים זאת כדי להסתיר את האמת ולא כדי לנקותה (וסליחה ממי שזוכר את דבריו הנכונים לעד של השופט ברנדייס).

ולבסוף מילה טובה למי שדואג לכך שמשעה 5:00 בבוקר עד השעה 19:00 בערב יש לנו מקום שמפגיש קשישים וקשישות, צעירים וצעירות, זקנים, נשים וטף, שמגיעים להתרענן במים הקרירים, מהנץ החמה עד רדת ערב ובמשך חמישה חודשים תמימים ולוהטים, ונענה במאור פנים ובסבר פנים יפות לכל הצרכים והבקשות גדולות כקטנות. כדי לא לקפח אף אחד אני לא הולך להזכיר שמות, אך לכל העושים במלאכה הרטובה הזאת המון תודה מקרב לב, המשיכו בעבודתכם המבורכת ועל תישברו. ניפגש בברכה.

דודו פלמה

קיימות בקיבוץ

מה זה קיימות?

- דרך חיים המכבדת את גבולות יכולת הנתינה וההתחדשות של הטבע. שימוש מושכל במשאבי טבע שנותן הגנה על מערכות אקולוגיות. - קיימות נוגעת בכל תחום- סביבה, קהילה, תחבורה, תיירות, וכו'.

הרעיון המרכזי: להגדיל את המודעות לסביבה ולקהילה בקיבוץ. התאסף לו השבוע "צוות-אקו" מהקיבוץ, לפגישה ראשונה בנושא. הפגישה היתה מאד מוצלחת- נעשה סיעור מוחות והועלו המון רעיונות מעניינים ומגוונים ולהלן חלק מהרשימה:

עשיית קומפוסט שכונתי או מרכזי
יצירה מחומרים ממוחזרים בחגים
בנייה אקולוגית
דודי- שמש

נורות חסכוניות
שימוש בחומרים ידידותיים לסביבה
הכנסת הנושא לחינוך
מכירת שקיות רב-פעמיות במרכולית
ובדיקת הנעשה בקיבוצים אחרים

כל אחד מהבאים לפגישה לקח על עצמו אחריות לקדם נושא מסוים.

אנו רוצים לעשות מהלך אקולוגי בקיבוץ שישתתפו בו כל תושבי המקום ולכן יהיו פרסומים בנושא ותתחיל עשייה בכיוונים שונים. הרעיונות הם עוד רבים ואנו פתוחים לכל רעיון נוסף. אנשים שהנושא מעניין אותם ורוצים להצטרף מוזמנים ליצור קשר עם נעמה. ניתן גם לפנות לכל חברי הצוות האחרים.

עד עתה צוות-אקו מורכב מ: טומי עמית, שמחה ארנולד, מרים כהן, ג'ק גולן, מעין פלמה, עודד פלד, מיכל דדוש, איציק בן-דור, סמי אוחיון, נורית אורן, רג'אן קיטה, בועז נאי, נעמה דבולט, שירית דבולט, רמי גולן, גיא וגנר, טל קורנברג, רמי ינאי(תושב), רג'י פרלסון, אבלין ואלאך, דריה טל

השינוי יקרה רק בזכות כל אחד ואחת מאיתנו!

נעמה דבולט

חתולים תועים

חברים ממשיכים לבקש ממני לפתור את בעיית החתול התועה שלהם. דיווחתי כבר כמה פעמים שכעת זה בלתי חוקי להשמיד חתולים תועים. לפני זמן מה, החברה הישראלית לחתולים תבעה למשפט את המועצה האזורית עמק חפר בגלל הרעלה המונית של חתולים. התוצאה היתה קביעה של בית המשפט הגבוה לצדק שאסור לרשויות להשמיד חתולים שמהווים מטרד. מותר להשמיד אותם רק כאשר הם מהווים סכנה בריאותית, דבר שוטרינר של הרשות בלבד רשאי לקבוע.

רצוי שבעלי חיות בית ידאגו לכך שחיות המחמד שלהם יעברו עיקור/סירוס, אחרת יולדו עוד ועוד גורים שיגיעו בסופו של דבר לרחובות, שם יסבלו ממבוגרים וילדים סדיסטיים, או ימותו מחשיפה למזג אוויר קשה, רעב ומחלות.

דווח בעיתונות שחתולה אחת (וצאצאיה) יכולה להביא להמלטות של 370,000 חתלתולים תוך שבע שנים!!!

מלווין

חדשות האקולוגיה

(המשך למדור חדשות האקולוגיה)

ברוכים הבאים לפינתנו המחודשת, שתעסוק מעתה בנושאי אקולוגיה עכשוויים.

תכולת פח האשפה הביתי יכול להכיל מספר חומרים. שאת חלקם הגדול ניתן למחזר כגון בקבוקי פלסטיק, עיתונים, קרטון, נייר לסוגיו, בקבוקי זכוכית, ועוד. היום, נתמקד בכ- 30% מפח האשפה הביתי, שעדיין אין לו אצלו פיתרון ואינו ממוחזר כלל.

אנו מדברים על החומר האורגני שכל משפחה מייצרת אצלה במטבח: שאריות מלפפונים
שאריות כל הירקות
אוכל מבושל כולל עצמות מן החי
קליפות ביצים, פירות וירקות
שאריות צמחיות מכל הסוגים (כולל צמחי נוי, עשב מכיסוח הדשא ועוד...)

את כל הנ"ל ניתן וחשוב למחזר:

(א) על מנת להוריד את נפח האשפה בכ- 30%.

(ב) מכל החומר האורגני שמופרד ונאסף ניתן לייצר חומר חדש הנקרא קומפוסט. ישנם בקיבוצנו אנשים טובים שכבר מזמן אוספים וממיינים את החומרים הללו ומייצרים מהם קומפוסט לשימוש ביתי - וכל הכבוד להם.

מהו קומפוסט?

לאחר ההפרדה הנעשית בכל בית, צריך לרכז את כל החומר האורגני במקום המיועד ומשם בצורה מסודרת להעביר אותו למקום שבו יתרחש תהליך הקומפוסטציה. בסופו של עניין, הקומפוסט הוא החומר שאותו מוסיפים לאדמה - לצד צמחי נוי וגידולים חקלאיים שונים - והוא נחשב למשבח האדמה מספר אחת בחקלאות בכלל ובחקלאות האורגנית בפרט.

קיימות שיטות שונות וקיימים מתקנים שונים לעשיית קומפוסט. בכולם תהליך הקומפוסטציה מתבצע כאשר החומר האורגני שנאסף מתחיל בתהליך מדהים של התפרקות בעזרת מים, לחות ואוויר, בעזרת מספר רב של ייצורים שונים חד ורב-תאיים, והודות לחום של כ- 60 מעלות השורר בקומפוסט תוך כדי התהליך. לאחר תקופה של כחודשיים בה מתרחשת הקומפוסטציה, אנו מקבלים חומר חדש בעל ריח נעים ומראה טוב, ובעל ערך כספי וכלכלי רב, המסוגל להחליף את חומרי הדישון המקובלים, המזהמים את האדמה החקלאית ואת מי התהום.

רמי ז'ק גולן

***על אהבה** הבה, רגש חם ועמוק בין בני אדם הנתונים במערכות יחסים של חברות, זוגיות או משפחתיות, אשר לו היבטים פיזיים, פסיכולוגיים, חברתיים ותרבותיים.

יומן מילואים – הדור הבא

חלק 3 ואחרון

(בשבוע שעבר: החייל בולבולון חוטף מכות בצלעות – בעוד שמפקדו מצליח להתעלם מהעופרים הזקופים של מצעד הח"ן, שבא לביקור בפלוגה).

... "סיימתי את מלאכת הטשטוש מאוחר מאוד בפעם הזאת..." הזכרתי לעצמי, בזמן שפירקנו את המכשיר הכבד, המטשטשת, שהיה מחובר לאחורי רכב ההאמר. גיהצנו את ציר הטשטוש כמידי-יום... נטייתנו הטבעית הייתה לפרק את המטשטשת הנגררת ברגע בו סיימנו... אבל הנוהג הוא דווקא אחר: אחרי גמר הנסיעה על שביל הטשטוש, עושים 180 ונוסעים עם המכשיר כשני קילומטרים חזרה, עמוק לתוך גבול-הגזרה של הפלוגה שלי – רק שם מניחים אותו. הצעד הזה נועד למנוע מפלוגת מג"ב השכנה "להשאיל" מאיתנו את המטשטשת, כל אימת שנהגיהם שלוחי-הרסן גורמים נזק לזו המשמשת אותם. הטשטוש שהתארך, הביא את אנשי הסיור לדכדוך רווי אבק. מבט במפה שעל ברכיו, מביא את ברי למסקנה שהישועה קרובה יותר משחשבנו: מעיין "עין-המערה" נמצא כמה קילומטרים צפונה מכאן... לא רחוק בכלל, אבל מעבר לגבול-הגזרה של הפעילות... זאת אומרת – נסיעה אליו משמעותה פלישה הגונה לשטח של פלוגה אחרת, בו אנו ממש לא אמורים להמצא. החלטנו בכל-זאת לבקר שם... דיווחתי שאנו "נמצאים סביב גבול הגזרה הצפוני, מתעכבים קצת..." וכמובן, לא שכחתי להשבית את מכשיר האיתור שעל הרכב – ה"מלשינון".

הגענו למקום. הנהג החליט להשאר ברכב, אנחנו יצאנו ולקחנו איתנו מכשיר קשר נייד וקצר טווח + כמה וופלים. וואלק, באמת מקום נחמד מצאנו פה... לימדתי את יובל איך משתמשים ב-"מתלהבת" * שלי: הוא התעסק איתה והכין את הקפה. בין לבין, מצאתי זמן לרכל קצת על הנעשה בקיבוץ שממנו הוא בא – הלא הוא איילת-השחר. "אתם האיילתים" אמרתי, "חושבים שאיילת זה מרכז העולם! אתה יודע, בפורים האחרון - אפילו הרצנו עליכם איזה קטע במסיבה בחדר-האוכל". בתגובה, יובל אמר דבר שהשתיק אותי לכמה דקות טובות: "נו... אז אתה בעצמך אמרת... אפילו באירועים פנימיים שלכם אתם מדברים עלינו, אז מה, איילת זה לא מרכז העולם!?"

את השתיקה הראוייה שלי שבר מכשיר-הקשר, שקרא לכוח שלי לענות. החזרתי תשובה, אבל הקול המשיך וקרא לי. הבנתי שהטווח של המכשיר הקטן שבידי, קצר מכדי להביא את דברי ליעדם. במצב הנוכחי, אני קולט את תשדורות הבסיס, אך הבסיס אינו קולט אותי. קראתי לנהג שלנו שנשאר ברכב וידעתי שהוא מאזין לתשדורות... אמרתי לו שידבר במקומי במכשיר החזק וארוך-הטווח, המותקן ברכב: מכיוון שהוא קרוב אלי – הוא יקלוט את שידורי המכשיר הקטן שלי ויעביר את דברי במדויק לבסיס, דרך המכשיר החזק.

"92 כאן אבנית, הכל בסדר?" קראו לי מהבסיס

"כאן 92, רות, הכל תקין" ענית

"כאן 92, הכל תקין" שמעתי את הנהג חוזר אחרי

"92 כאן אבנית, אתם סיימתם את הטשטוש כבר?"

"כאן 92, חיובי"

"כאן 92, חיובי" חזר הנהג באופן מושלם

"כאן אבנית... מממ... מה מיקומך? ... המלשינון שלך מנותק כנראה..."

"נמצא סביב גבול-הגזרה הצפוני... עוד מעט בדרכי חזרה" מתחתי את האמת

כמו מסטיק, קיוויתי שהנהג לא יהיה דביל...

"כאן 92" שידר הנהג, "נמצא ב... ב... עין-המערה... אבל אנחנו כבר

חוזרים"

הסוד שלנו התגלה. "**אחחח, איזה צעיר פעור!**" שאג ברי, עת שאילצנו את עצמנו לקום ולהחפז לחזור לרכב. לא נראה לי שהנהג, הסדירניק הזה, ישכח כמה כאפות הוא "אכל" מאיתנו מאותו הרגע ועד לסוף הסיור.

כשהגענו חזרה לבסיס, איש מהאנשים שאמורים "לתת לי בראש" על שטויות כאלה לא פצה את פיו. לאף אחד לא היה באמת אכפת מחריגה שטותית כזו. התפנינו למלא מחדש סולר בהאמר – ושוב גיליתי עד כמה החיה הזו צמאה, גומרת מיכל של 80 ליטר ביום אחד של עבודה.

במשימת התצפית האחרונה שלי היו איתי נמרוד ופאבל. כשאתה מתחיל את המשימה בשש בבוקר, הכל עוד נראה אופטימי... המצרים ממול מחליפים משמרות והנוף מרשים ביופיו ובצללי הבוקר שלו. ... עד 11 בצהריים הגישה שלך כבר הפוכה, באשמתה של השמש הבלתי נסבלת. נמרוד היה שרוע על גבו, חסר נשימה כמעט... החום גזל ממנו את כל שרידי החיות שפיעמו בו, ועכשיו הוא דמה לסמרטוט מזיע - חסר רצון לזוז מלימטר. ידעתי שקפה חם הוא לא פתרון אידיאלי בשלב זה, אבל לא היו לי שפנים אחרים בכובע ורציתי שהחיילים יתפכחו וימשיכו לתצפת. הוצאתי את ה"מתלהבת" והכנתי אותה לפעולה, אך – אבוי! שמת-לב שנגמרו הגפרורים בקופסא. בסבב קצר שעשיתי, התברר שגם לנמרוד וגם לפאבל אין מצית... נתקעתי. נמרוד התעורר מנמנומו ושאל "**מה עושים?**" ידעתי ללהג על פתרונות אפשריים, אך לא ציפיתי שהוא ייקח את זה כל-כך ברצינות. עכשיו היה לו אתגר – להדליק אש.

בהתחלה חיפשנו צמד אבני צור, קיווינו לייצר מספיק ניצוצות כדי להצית משהו. יצא לי לחשוב הלאה, על שיטות יותר טובות להדלקת אש, אבל נתתי לעניין עם אבני-הצור לזרום, כדי לתפוס כמה תמונות בלתי-נשכחות שיכנסו להסטורייה של הפלוגה.

על אף שנראו ניצוצות – הצתה לא התרחשה. נמרוד ניסה לשלב את המכות על האבן עם צעקות "הוגה בוגה בוגה"... שהרי מן הידוע הוא, שהאדם הקדמון נהג לשלהב את שלהבותיו בקריאות סתומות, חד גוניות אך יצריות ואגרסיביות במידה (ומכיוון שהוא עוד לא ידע לכתוב על מנהגיו, לא נותר לנו אלא לשער כי התווך המרכזי, בשפה שהייתה רווחת אז, היה "הוגה בוגה" על צורותיו השונות).

החום הכבד מנשוא, גרם לנמרוד לזנוח את אבני-הצור והעלה בו רעיון חדש: לקחת את המשקפת האישית (x8) ולמרכז בעזרתה את קרני השמש לנקודה אחת, עד לחימום מספיק והצתה של חומר הבעירה. לקחו לו שתי דקות כדי להגיע למיקוד אופטימלי של האור ועוד שלוש דקות כדי להתייבש. התברר כי אין דין משקפת כדינה של זכוכית מגדלת פשוטה אך יעילה. נמרוד הסתכל

מגערך המרגיע, העדין, מעניק לי ביטחון ואהבה.

אני הוא ילדך,

אנא געי בי.

אף כי אני עלול להתנגד, אולי להדוף אותך ממני,

בהמשך אמצא דרכים לספק את צרכי.

חיבוק לילה טוב שלך עוזר לי להמתיק את חלומותי.

נגיעותיך באור יום אומרות לי כיצד אני חש באמת.

אם אני ילדכם בן הטיפש עשרה, אנא געו בי.

העובדה שאני כמעט בוגר, אינה מכסה על הצורך שלי לדעת,

שאתם עדיין אוהבים.

אני זקוק לזרועותיכם האוהבות, אני זקוק לקול רך.

הדרך הופכת קשה, הילד שבי עדיין רוצה בכל אלה.

אם אני רעותך,

אנא גע בי.

אין כמו חיבוק עז כדי לומר לי שאתה אוהב.

מגע מרפא בעת שאני מדוכאת מאשר שאני אוהבה,

ומבטיח לי שאינני בודדה.

המגע שלך עשוי להיות המגע המנחם היחיד שיש לי.

אם אני אהובך,

אנא געי בי.

את אולי סבורה שתשוקתך מספקת,

אך זרועותיך מרחיקות ממני את פחדי,

אני זקוק למגערך הרך, המבטיח, שיזכיר לי שאני נאהב

מפני שאני הוא אני.

אם אני ילדכם הבוגר,

אנא געו בי.

אף כי אני בעל משפחה משלי,

אני מעריך אתכם יותר.

עדיין כשאני נפגע, אני זקוק לזרועותיהם של אמא ואבא.

כהורה, נקודת המבט שונה.

אם אני ההורה המזדקן שלכם,

אנא געו בי,

בדרך שבה נגעו כשהייתי צעיר,

החזיקו בידי, שבו לצידו, תנו לי כח, חממו את גופי העייף

בקרבתכם.

חיבוקים

אל תפחדו, רק געו בי

אף על פי שגופי עטה קמטים הוא אוהב חיבוקים

אל תפחדו, רק געו בי.

ע"י דורית בסו. (מחבר לא ידוע)

נמסר

24-07-2007

התנועה הקיבוצית

התנועה הקיבוצית הפיקה עבור הקיבוצים חוברת עקרונות "הסכם המים", וייעול השימוש במים לחקלאות

בחוברת מידע מקיף על ההסכם, שהושג בין משרדי האוצר, החקלאות, נציבות המים והתאחדות חקלאי ישראל, ומידע על מנגנון הפיצויים על התייקרותם, והנחיות להגשת בקשות להחזר פיצויים

בשנת 2007 יאמירו התקבולים לסך של 80% מכל השקעה שתוגש ותאושר דרך מנגנון הפיקוח, המתגבש סופית בימים אלה

אגף הכלכלה בתנועה הקיבוצית השיק השבוע חוברת, שנשלחה לכל רכזי המשק בקיבוצים. שם החוברת הוא "עקרונות לסיוע למשקים חקלאיים לייעול השימוש במים", ויש בה מידע מקיף על עקרונות הסכם המים. ההסכם, שנחתם בחודש נובמבר 2006 בין משרד האוצר, משרד החקלאות ופיתוח הכפר, נציבות המים והתאחדות חקלאי ישראל, נועד להסדיר את מחירי המים בחקלאות, ותמיכה בחקלאים בגין עליית מחירי המים. עורך החוברת, **איתמר שוויקה**, מאגף הכלכלה בתנועה הקיבוצית, מעדכן כי "הסכם המים" נמצא כעת לקראת תום הסיבוב הראשון של החזר תשלומי ייקור המים עבור השנים 2005 – 2006, ובפתחה של שנת 2007- עבודה יאמירו התקבולים לסך של 80% מכל השקעה שתוגש ותאושר דרך מנגנון הפיקוח, המתגבש סופית בימים אלה.

החוברת מחולקת לשני חלקים: הראשון הוא תקציר והבהרות להסכם המים, והוא כולל מידע על עקרונות החזר ייקור המים, קביעת שיטת חישוב המחיר, עקרון תמיכה עתידי, פתרונות אזוריים, מנגנוני החזר פיצויים, ענייני זכאות, והנחיות להגשת בקשות להחזר פיצויים וזכאות.

החלק השני החוברת הוא הסכם המים עצמו- הגדרותיו, תמיכה כספית לצורך ביצוע השקעות וייעול השימוש במים, קריטריונים להשקעות בייעול השימוש במים, ופתרונות והסדרים לאזורים השונים.

בכל שאלה, ובקשת הבהרה ניתן לפנות לאיתמר באגף הכלכלה 03-6925333 או לאישי 050-5532133

**אביב לשם
דובר התנועה הקיבוצית
050-7677913**

17-07-2007

התנועה הקיבוצית ממליצה לקיבוצים: בראש סדר העדיפויות - הפקדה בקרנות הפנסיה של הפנסיונרים

התנועה הקיבוצית אימצה מסמך המלצות ביחסי קיבוץ מתחדש ואוכלוסיית הפנסיונרים בו. בהמלצות: לא למסות קצבאות בשל צרכים מיוחדים, קצבת זקנה, שארים, רנטות ותגמולי משרד הביטחון

מזכירות התנועה הקיבוצית אימצה מסמך המלצות שהגיש צוות כלכלנים ומשפטנים שהמליץ כיצד ינהג קיבוץ בנוגע לאוכלוסיית הפנסיונרים בקיבוץ המתנהל כמתחדש.

מסמך זה מצטרף לשניים קודמים שהופצו מאז ראשית השנה - בנוגע לאלמנות ו/או אלמנים בגיל העבודה - בקיבוץ המתחדש, ולמשפחות חד הוריות - בקיבוץ המתחדש.

על פי המלצות הצוות לקיבוצים, מקורות הכנסת הפנסיונרים צריכה להגיע מהפקדת הקיבוץ בקרנות הפנסיה או מתקציב פנסיה - בכפוף לתקנות הערבות ההדדית, וזאת בהתאם לסעיף המגדיר במפורש כי "הקיבוץ יבטיח את הספקת צורכי חבריו שבגיל פרישה באופן שערכם הכולל לא יפחת מגובה הקצבה המלאה הקבועה בדין החל לעניין זכויות חבר יוצא או מוצא מקיבוץ". נכון לחודש אפריל עומד הסכום על כ- 2,400 ₪. עוד קובע הצוות - "זכאות הפנסיונרים לסכום זה עומדת בראש סדרי העדיפויות של הקצאת המקורות, לרבות שיוך נכסים וסגירת החוב האקטוארי לחברים בגיל העבודה."

מקורות נוספים אותם יש "לסמן" הם קצבת הזקנה של הביטוח הלאומי, הכנסה מעבודה, ותוספת על ילדים בגיל החינוך.

המלצה נוספת מתייחסת להיבטי מיסוי- המלצת הצוות היא כי קצבאות ייעודיות לא ימוסו. כמו כן מומלץ לפטור את קצבת הזקנה והשארים, רנטות ותגמולי משרד הביטחון ממיסוי פנימי.

צרכים מיוחדים:

תחום נוסף שנבדק הוא צרכים מיוחדים. הפנסיה וקצבת הזקנה של הביטוח הלאומי מיועדים לקיום השוטף של הפנסיונרים. כאשר יש צרכי בריאות מיוחדים לדוגמא, יש להפעיל את הקרן הפנימית לערבות הדדית שמפעיל הקיבוץ, יכוון שמילוי צרכים רפואיים הוא אחד מיעדיה המרכזיים של הקרן.

באשר לפנסיונר אלמן/ה, אשר בן או בת זוגו היה חבר קיבוץ, מומלץ כי בנוסף לקצבת הזקנה זכאים אלה לקצבת השארים של הביטוח הלאומי.

שיוך דירות:

במקרה שאחד מבני הזוג נפטר לפני היום הקובע שהחליט הקיבוץ על שיוך דירות - מוצע שבמסגרת ההתחשבות בתהליך שיוך הדירות תינתן לנותר תוספת ותק של שליש על ויתקו. בדומה לנהוג בכללי העזיבה. ובכל מקרה, אלמן/ה שוויתקם מעל 35 שנה לא יצטרכו להשלים חוב במסגרת התחשבות זו. הוותק לצורך מגרש יהיה על פי כללי המנהל.

במידה והפטירה היתה אחרי היום הקובע לא מתעוררות שאלות אלה.

שארים:

באשר לקצבת שארים (מרכיב השארים בפנסיה), כותבים חברי הצוות כי השונות בין הקיבוצים בנושא זה רבה מאוד ואין באפשרותם לתת המלצה גורפת. לכן, כל קיבוץ יפעל בהתאם לנסיבותיו תוך בדיקת הנושא והפעלת שיקול דעת.

פנסיה - רק בכסף:

הסעיף האחרון במסמך ההמלצות מתייחס לנושא המעורר בקיבוצים המתחדשים ויכוחים ומחלוקות בין חברים להנהלות קיבוצים. מדובר בשירותים שמספק הקיבוץ, ומוגדרים כ"מתן בעין". על פי תקנות הערבות ההדדית הקיבוץ רשאי לספק את סכום הפנסיה בכסף, בשווה כסף ו"בעין". הצוות מגדיר כי "מתן בעין" לא יכלול שירותים ציבוריים אלא רק שרות ומוצר הניתנים לחבר באופן אישי. ועם זאת, ההמלצה היא כי יש לשאוף לכך שהפנסיה או תקציב פנסיה יינתנו בכסף ולא בעין.

בדיון שהתפתח במזכירות התנועה הקיבוצית אמרה רכזת הצוות, רבקה וילנד, כי המסמך, המתייחס לאוכלוסייה גדולה בקיבוצים, נותן לדעתה פרשנות והבנה של תקנות הערבות ההדדית, ויוצר שפה משותפת בין קיבוצים מתחדשים.

בעניין העברת ההמלצות לקיבוצים ואכיפת מימושו, אמרו מזכיר התנועה, **גברי ברגיל**, כי האתגר הוא הטמעת ההמלצות ואכיפתן בקיבוצים. חשוב לזהות קיבוץ בו יש בעיה בהתנהלות מול פנסיונרים, ולבדוק האם קיימת בעיה אמיתית לקיים ערבות הדדית כלפי פנסיונרים, או שאותו קיבוץ פשוט לא מעוניין לממשה. יש הבדל בין מי שלא רוצה, לבין מי שלא יכול. כאן אנחנו צריכים להיכנס ולסייע באכיפה.

ולוולה, מזכיר התנועה, אמר כי חשוב להישאר עם היד על הדופק לאחר פרסום המסמך והפצתו לקיבוצים. חשוב לבדוק כיצד לטפל במקרה של חריגה מתקנון וקיפוח פנסיונר. להיכנס לטיפול במקרה שמוזהים בעיה באחד הקיבוצים.

חברי הצוות שהמליץ כללי ערבות הדדית לפנסיונרים הם עו"ד אמיר גנז ויעקב אברהמי מהמחלקה המשפטית, הווארד כהן מהיחידה להתחדשות, ואביה נבו-שפירא מחלקת פניות פרט. את הצוות ריכזה רבקה וילנד, רכזת אגף החברה.

לפרטים:

אביב לשם, דובר התנועה הקיבוצית 050-7677913

רבקה וילנד, רכזת הצוות ואגף חברה 050-7948225

***על אהבה**

עת דודים בניגוד לנצרות שרואה באהבה חטא שמוטב לוותר עליו - היהדות רואה בכך קודש. חרדים,

בקרוב בקרוב בקרוב בחירות לראשות המועצה האיזורית גליל עליון.

בשבוע הבא ראיון עם: דורית אלמליח

דורית מ"סניר" מעמידה את עצמה לבחירות לראשות המועצה.

דורית, שרוצה להוריד את הגדרות, להביא אותנו – את האיזור כולו למקום טוב יותר חברתית וכלכלית.

המלחמה ניצרה אותה הביאה אותה להחלטה, לפתוח ולהתחבר איזורית ונפשית.

מנהיגות איזורית מחייבת. לאן הולכים? מהו החזון? ואיזה הדרך?

"שנהיה מעורבים יותר, נתרם ונתרם שנהיה בקשר עם המועצה, שהיא גוף עם משאבים".

על כך ועוד, תקראו בגיליון הבא של דברי הכפר.

שבת שלום

מן המערכת: שושנה שרק